

Rešitev zastavice v podobah v 7. števil.

Bled je naše zemlje cvet,
že pozna ga širni svet.

Prav so jo rešili: Dušan in Boris Drnovšek, Sv. Barbara v Slov. Gor.; Dušan Mauer, Rajhenburg; Drago in Milenka Kunčeva, Peter in Jelka Štritofova, Janez Košak, Ljubljana; Karlo Osterman, Darinka Ciglaričeva, Milica Mihajlovičeva, Beograd; Staša in Borut Furlanova, Trst. — Žreb je določil, da prejme zadnjič najavljeno darilo Boris Drnovšek. — Danes razpisujemo: Tille-Pribil, V kraljestvu sanj.

Jurjevanka.

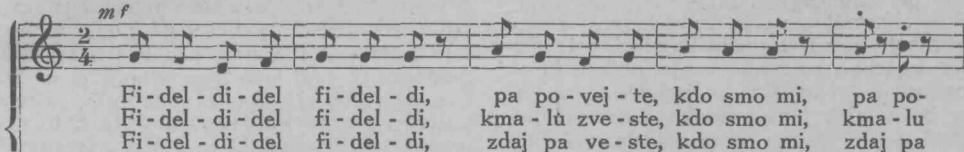
Besede Franja Lovšina iz „Veselih pastirčkov“.

Veselo.

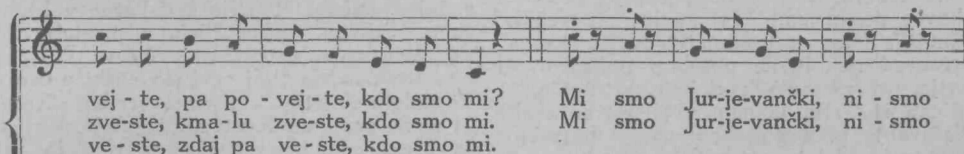
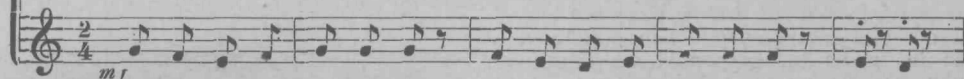
(Pevska vaja k C- durovi lestvici)

Ferdo Juvánc.

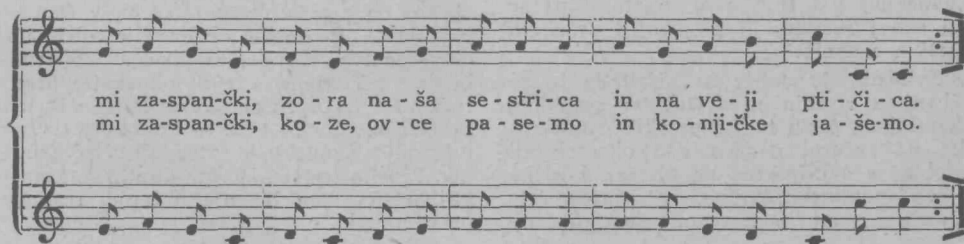
1. glas

2. glas

Konec.

LIKOVNA UMETNOST.

Umetnost je mnogovrstna. Toda danes se nekoliko pogovorimo le o likovni umetnosti, ki se mora z njo v sedanji dobi več ali manj seznaniti že vsak učenec in vsaka učenka osnovne šole. V to umetnost sodi risarska, slikarska in kiparska stroka. Vsak slikar in kipar se prične vežbati in pripravljati za svoj umetniški poklic z risanjem,

in kdor je dober risar, postane navadno tudi dober slikar in kipar. Risanje pa tudi že izvežbanim slikarjem in večkrat tudi kiparjem služi kot neogibno potrebni pripomoček za izdelovanje načrtov novih umotvorov.

Tudi risanje delimo na več vrst. Začetno, sploh najpreprostejše in najnavadnejše je risanje s svinčnikom na bel papir. Za tem

pride risanje s črno kreda na bel papir in nato še risanje s črno in belo kreda na temen papir. To risanje že kaže rahle znake prehoda k slikarstvu. Mnogi risarji se poslužujejo tega načina upodabljanja za izvrševanje vsakovrstnih podob, ki se dajo tudi lepo ponatisniti s pomočjo fotografije. Končno pa pride tu v poštev še najznamenitejšo risanje na bel papir s peresom, na močnim v črn tekoč tuš. Ta način risanja navadno uporabljajo za izdelovanje podob, ki jih odtisnejo v knjigah in listih. Nekateri rišejo s tankimi in gostimi črtami, a drugi z debelimi in redkimi črtami ali deloma tudi s pičicami. Osnutke za take risbe in podobe si najprej narišejo s svinčnikom, za podobe s črno in belo kreda pa z mehkim ogljem iz lipovega lesa.

Za peresno risanje, ki je celo težavnejše kakor slikarstvo, pa je treba mnogo ročne spretnosti in vsestranske umetniške izurjenosti posebno pri izvrševanju podob, ki so namenjene za odtisk v knjigah in listih, ker bo v njih poteza vsake črtice na podobah še v poznih letih kazala večjemu gledalcu, kakšen mojster jih je izvršil. Mnogi rišejo s tušem tudi v ploskvah tako, da so svetla mesta na podobah popolnoma bela in temna mesta popolnoma črna, le tanke črte, in sicer na belih mestih črne in na temnih mestih bele, kažejo skrajne robove posameznih predmetov in večjih važnejših delov na predmetih. Način takega peresnega risanja se posebno dobro uveljavlja pri majhnih podobah, ki imajo v knjigah in listih le namen olupševanja ali oglaševanja. Na podoben način navadno rišejo tudi podobe za odtisk z lesorezi.

Naši najboljši peresni risarji se mi zde profesor Šantel v knjigi »Mladim srcem«, slikar Vavpotič v knjigi »Deseti brat« in »Trojka« ter slikar Gaspari in učitelj Erbežnik in Humek v raznih knjigah in v »Zvončku«. Vsi ti likovni umetniki pa se med seboj razlikujejo po svojih posebnih risarskih načinih.

Svinčnik je dober in primeren le za vezbanje v risanju in za izdelavo risarskih, slikarskih in časih tudi kiparskih osnutkov. Ako pa začetni risar nariše okrasek ali podobico s svinčnikom na primer v prijateljevo spominsko knjigo, naj glavne črte prevleče s pomočjo peresa s tušem ali črni-

lom, naj potem posamezne predmete še zasenci od ene strani s primernimi vzporavnimi ali križnimi črticami, nato pa naj izbriše risbo s svinčnikom, kolikor se je še vidi izpod novih črnih črt. Tako izgotovljene risbe postanejo umetniško ličnejše in okusnejše, imajo tudi za spominsko knjigo večjo vrednost in so obenem trajno trpežne. (Dalje.)

»VESELI PASTIRČKI«.

Franjo Lovšin, ki ga tudi »Zvončkov« čitatelji poznajo, je izdal pod gorenjim naslovom knjižico svojih ljubkih pesemc. Naslovno stran krasi lepa dvobarvna slika našega mojstra Maksima Gasparija. V knjižici pa se vrsti pesemca za pesemco, ena živahnejša in mikavnejša od druge. Vse pa se spleta v prelep venec presrečnega, razigranega otroškega veselja. Tudi mnogo šale in dovtipa je v njih, kar dela te srčkane pesemce še bolj prikupne in vabljive. Sezite po njih, saj jim je cena prav malenkostna: vezana knjižica stane 12 Din, nevezana 10 Din. Dobite jo v Učiteljski knjižarni v Ljubljani. Veselite se in rajajte z veselimi pastirčki!

»SRCE«.

To znamenito delo E. de Amicisa je izšlo sedaj v založbi Učiteljske tiskarne v Ljubljani. Prevod je oskrbela s pisateljevim dovoljenjem Janja Miklavčičeva, ki je leta 1889. izdala tudi prvi slovenski prevod. Po dolgih 40 letih — novo slovensko »Srce«, ki ni na svoji vrednosti nič izgubilo. Knjiga je prevedena na vse jezike sveta in vsi narodi jo po pravici ocenjajo kot zlatoto zakladnico vseh plemenitih čuvstev, ki polnijo človeška srca. Mladina jo čita z največjim zanimanjem, a tudi roditelji in zlasti učiteljstvo črpajo iz te knjige vse polno zdravih in jedrovitih nasvetov za pravilno vzgojo otrok k čistemu rodoljubju v zmislu obče veljavnih načel človečanstva. Knjigo, ki obsega 255 strani in je opremljena kar najokusneje, priporočamo v nakup. Cena vezanemu in ilustriranemu izvodu 54 Din. — Podobe je izvršil priznani »Zvončkov« sotrudnik Ivo Erbežnik. Prosite starše, da vam kupijo to krasno knjigo, ki vam bo nje čitanje resnično pravi užitek!

